

www.filmtheaterfanfare.nl

contact@filmtheaterfanfare.nl

Nieuws uit het donker 474

Waarschijnlijk hadden we velen (te) nieuwsgierig gemaakt met de 'verboden beelden' uit Marokka, want *Much loved* kreeg door het kleine zeventje, 6,83 om precies te zijn, slechts de laatste plaats in de voorlopige Fanfarepoll. Donderdag verwachten we een nog grotere drukte (vanwege een ouderavond is het misschien nodig te parkeren bij het voormalige VES-terrein) en vast ook een hogere score. Hoewel lezers altijd een beetje frustratie opzij moeten zetten als de verfijning anders is dan het boek en dat is het altijd.

BnDeStem

Toegegeven: de laatste tijd kregen we erg veel aandacht in de regionale krant. Afgelopen donderdag was Ad (al)weer aan de beurt in de rubriek 'Leven in beeld'. Daarin komen behalve Ads levensverhaal, de Kulturele Commissie van Fidei et Arti en zwemclub Daphnia ook Dian en Wilfried langs; ze staan er gelukkig ook gekleurd op. Op de volgende pagina de tekst, die dan ook leesbaar is en die we enigszins verknijpt hebben om te laten passen. Zoekopdracht: waar staat Wilfried op de foto met de zwimmersgroep van Daphnia?

De film van donderdag 7 april: *Knielen op een bed violen* 20.15 uur

Als op een dag de prediker Jozef Mieras langskomt bij Hans en Margje Sievez, die samen een kwekerij runnen, is dat het begin van een tragische ontwikkeling. Hans raakt door de zwartste vorm van het calvinistisch geloof verstrikt in een diep religieuze zoektocht naar de zingeving van het leven en hij verliest langzaam maar zeker een heldere kijk op zijn omgeving, zijn vrouw en zonen inclusief.

Het gelijknamige boek van Jan Siebelink over zijn vader werd in 2005 bekroond met de AKO Literatuurprijs.

".. Sombogaart houdt zijn film mooi klein. Dat is niet per se het handelsmerk van de maker die ook films als *Abeltje*, *Kruistocht in spijkerbroek* en *Koning van Katoren* op zijn cv heeft staan. Wat hem echter wel kenmerkt, is dat hij zijn stijl altijd goed weet aan te passen op het boek dat hij verfilmt." (Filmtotaal.nl)

"Niet alleen is het verhaal indringend en zijn de beelden prachtig, ook boft de regisseur dat Barry Atsma de rol van zijn leven speelt." (De Telegraaf)

Nederland 2016. Regie: Ben Sombogaart. Duur: 112'. Met: Barry Atsma, Noortje Herlaar, Marcel Hensema, Gaité Jansen, Bart Luppés e.a. De film wordt zonder pauze vertoond en een trailer vindt u [hier](#).

Hartelijke groet van Wilfried van Dongen en Dian en Ad Uijtdewilligen.

5 april 2016.

Dit is een uitgave van *Filmtheater Fanfare*. Vertoningsadres: **Utopiazaal (Markland College) Pagnevaartweg 7, 4731 AA Oudenbosch. Contact programmering: 0165 314503**

Uit: BN DeStem van 31 maart 2016

Zijn hele leven woonde Ad Uijtdewilligen in Oudenbosch. "Met uitzondering van de zes jaar dat ik in Nijmegen studeerde. Oudenbosch is voor mij dan ook een beetje het centrum van de wereld, want in een half uur sta je in Rotterdam. Antwerpen is drie kwartier rijden en binnen een uur lig je op het strand."

Zwemvereniging of filmtheater: Ad Uijtdewilligen geniet als hij met vrijwilligers iets moois voor elkaar weet te krijgen.

In de dansschool van zijn vader draaide Ad Uijtdewilligen dansbare singles uit de Top 40.

Naam: Ad Uijtdewilligen Geboren: 6 september 1949 in Oudenbosch
Woonplaats: Oudenbosch

Werk: tot pensionering docent wiskunde
Privé: getrouwd met Dian, twee kinderen en twee kleinkinderen

Samen met zijn vrouw Dian en Wilfried van Dongen is Ad Uijtdewilligen al jaren de stuwende kracht achter Filmtheater Fanfare.

Mooie tijden beleefde Ad Uijtdewilligen met zwemvereniging Daphnia: 'Ik stond al om zes uur op om twee groepen zwemtraining te geven.'

'Nooit iets gewoon doen'

DOOR HANS HEYT
OUDENBOSCH

"Dian en ik wonen in het huis waar vroeger mijn opa woonde. Mijn opa had een bouwbedrijf met een schuur achter het huis. Later is daar de dansschool van mijn vader gekomen. Zelf heb ik nooit op dansles gezeten, ik keek het dansen vanzelf af, maar ik heb als kind wel ballet- en pianoles gehad. Mijn vader leerde jongeren de quickstep, de tango, wals en al die andere dansen die indertijd populair waren. Elke zondag was er een dansavond, waarop alles wat in de les was geleerd, kon worden geoefend. Ik draaide dan dansbare singles uit de Top 40. Altijd volle bak."

"In het laatste jaar van de lagere school is mijn liefde voor film ontstaan. In Fidei et Arti draaiden de broeders op zondagmiddag films van Fuzzy, de Dikke en de Dunne en andere jeugdfilms. In het begin kwam ik alleen om die films te zien, maar al snel raakte ik bij de organisatie betrokken." "Na de hbs-ben ik in Nijmegen wiskunde gaan studeren. Wel bleef ik op de zondagavonden platen draaien en daar heb ik ook mijn latere vrouw Dian Nelissen uit Hoeven leren kennen; in 1975 zijn we getrouwd."

"Tijdens mijn studie ben ik al les gaan geven op het Gertrudis College. In 1973 ben ik afgestudeerd en aansluitend kreeg ik een baan als leraar wiskunde op het Thomas More College in Oudenbosch. Dat ging later op in het Markland College."

"Ook sport had mijn interesse. Vanaf mijn zeventiende ben ik twintig jaar actief geweest bij zwemvereniging Daphnia, vooral als clubtrainer. Daphnia was een hele hechte club met veel kwaliteiten, het lidmaatschap was echt een 'way of life'. We hebben indertijd meerdere Nederlandse kampioenen gehad. Het hele weekend was ik met de club op pad. En toen ik wiskundeleraar was, stond ik om 6 uur op om eerst twee groepen zwemtraining te geven. Daarna snel naar huis voor een boterhammetje en dan was ik om half negen net op tijd op school. Dian heeft weleens gezegd dat ik nooit iets gewoon kan doen."

"Het overbrengen van kennis en vaardigheden heeft me altijd veel voldoening gegeven. Als ik in de les iets aan een leerling had uitgelegd, liet ik diezelfde scholier de stof weer overbrengen aan een andere. Als dat lukte, vond ik dat ontzettend mooi. Eigenlijk kon ik met pensioen toen ik 62 jaar was. Maar ik had nog zoveel plezier in het lesgeven, dat ik pas ruim een jaar later ben gestopt. Nadat ik met werken was gestopt, ben ik niet in een zwart gat gevallen. Dian en ik reizen graag en ook steken we veel tijd en energie in Filmtheater Fanfare. Een bioscoop draait films om geld mee te verdienen; een filmtheater wil mensen iets moois laten beleven waarover hij of zij later nog na zal denken. Eigenlijk is het eind 1988/ begin 1989 begonnen: de gemeente had Fidei et Arti laten opknappen om er weer activiteiten te laten plaatsvinden. 'De Culturele Commissie van Fidei et Arti' zette een theaterprogramma, literaire avonden, exposities en koffieconcerten op en ik werd benaderd voor de organisatie van een filmtheater. We kregen toen de beschikking over professionele theaterverlichting, een geluidsinstallatie en een 35mm-projector met een groot elektrisch scherm."

"In 2005 zijn we zelfstandig verder gegaan met Filmtheater Fanfare in De Vossenbergh, waar ze ook een 35mm-projector hadden. Tegenwoordig vertonen we elke donderdagavond in de Utopiazaal van het Markland College. Maar we - Dian, Wilfried van Dongen en ik, met de hulp van nog 25 vrijwilligers - voegen ook wel eens een lezing toe of organiseren een 'Filmzondag'. Of we vertonen een film op locatie of zoeken samenwerking met een andere culturele instelling. Het theater draait als een tierelier; vorig jaar hadden we 5.469 bezoekers."